

De Iulepis.

CAP. XX.

a 5. meth.
med. 1.

Iulepum iuniores Græci, Actuarius *a* & Sethi
 ζελάπιον & ιόλαβον quasi violarum infusum appel-
 lant: Veteribus enim hæc forma incognita, & ab
 Arabib. inuenta, cuius loco hodie Medici frequen-
 tius syrupo simplici vtuntur. Materia ipsorum sunt
 aquæ stillatitiæ, succi florum, fructuum, herbarum
 puri & defecati, saccharum, acetum, omphacium,
 mel. Raro ex decoctis herbarum & fructuum ma-
 teria desumitur. Plerunque ex infusione florum
 fiunt. Aliquando è iure vnius aut paucorum sim-
 plicium, præsertim aromaticorum, vt fœniculi,
 hyssopi componuntur, hoc modo: Vt saccharum
 vel mellis secundum aliquos triplum, aliqui æ-
 quali portione cum liquoribus sumunt, deco-
 quantur lenim despumando, dum tota fere li-
 quoris quantitas sit absorpta ad mellis fere con-
 sistentiam; deinde aromate condiebatur. Nunc
 vero simplicior fit compositio, vt ab apozemate
 differat, & liquidior, vt à syrupo distinguatur, ita
 vt liquoris partes tres & sacchari duæ sumantur. e.
 g. In officinis duo habentur iulepi, alter iulepus
 violatus, ex aquæ stillatit. violar. ℥.iii. & sacchari
 clarificati ℥.ii. confectus, qui exspumando co-
 quitur. Sumitur igitur hic iulepus vel per se, vel
 cum aqua cocta portione quadrupla, sextupla et-
 iam, quæ simul transuasantur: ad sitim sedandam,
 ardorem bilis compescendum, ad febres, pleuriti-
 dem, asperitatem faucium & tussim. Sic etiam iu-
 lepus rosotus ex aq. stillat. rosar. ℥.iii. sacchari cla-
 rifi-